

Ministeren

Udlændinge- og Integrationsudvalget
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

Udlændinge- og
Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsudvalget har den 11. april 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 16 til L 156 efter ønske fra Sofie Carsten Nielsen (RV) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 16 til L 156:

Hvilke retningslinjer gælder for udvisning af EU-borgere?

Svar:

I lovforslaget er der på baggrund af Menneskerettighedsdomstolens praksis fastsat retningslinjer for, hvornår der for fire forskellige kategorier af kriminelle udlændinge, der begår visse former for kriminalitet, i almindelighed kan ske udvisning, uden at det med sikkerhed vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Retningslinjerne tager udgangspunkt i den straf, som den pågældende idømmes, og der er desuden opstillet visse forudsætninger for, hvornår retningslinjerne kan anvendes.

I lovforslaget er der ikke fastsat retningslinjer for, hvornår kriminelle udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, i almindelighed kan udvises, uden at det vil være i strid med EU-retten.

Det skyldes, at for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kan udvisning kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

De nærmere regler for medlemsstaternes muligheder for at begrænse retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed følger af EU-opholdsdirektivets kapitel VI, artikel 27-33, som er gennemført i dansk ret ved EU-opholdsbekendtgørelsen.

Efter opholdsdirektivets artikel 27, stk. 2, skal foranstaltningerne truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes

16. april 2018

Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Tel. 6198 4000
Mail uim@uim.dk
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2018 - 6273
Akt-id 410193

personlige adfærd. En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Den personlige adfærd skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes.

Efter opholdsdirektivets artikel 28, stk. 1, skal værtsmedlemsstaten, før den træffer afgørelse om udsendelse med begrundelse i den offentlige orden eller sikkerhed, bl.a. tage hensyn til varigheden af den pågældendes ophold på værtsmedlemsstatens område, den pågældendes alder, helbredstilstand, familiemæssige og økonomiske situation, samt sociale og kulturelle integration i værtsmedlemsstaten og tilknytning til hjemlandet.

Efter opholdsdirektivets artikel 28, stk. 2, må der ikke træffes en udsendelsesafgørelse vedrørende en unionsborger eller dennes familiemedlemmer, uanset nationalitet, når de har opnået ret til tidsubegrænset ophold på værtsmedlemsstatens område, medmindre det skyldes alvorlige hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed.

Endelig må der efter opholdsdirektivets artikel 28, stk. 3, ikke træffes en udsendelsesafgørelse i forhold til en unionsborger, medmindre afgørelsen er bydende nødvendig af hensyn til den offentlige sikkerhed som fastlagt af medlemsstaten, hvis de a) har haft ophold i værtsmedlemsstaten i de ti forudgående år, eller b) er mindreårige, medmindre udsendelsen er nødvendig af hensyn til barnets tarv som fastlagt i de Forenede Nationers konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder.

Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse vil det som følge af disse bestemmelser i opholdsdirektivet være vanskeligt at fastsætte retningslinjer for, hvornår der i almindelighed kan ske udvisning af kriminelle udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne.

Inger Støjberg

/

Jesper Gori